

Verzoek van de Consiglio di Stato van 11 november 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Spa Fratelli Martini & C. nonchè Cargill Srl en Ministero per le Politiche agricole e forestali, della Salute e delle Attività Produttive

(Zaak C-11/04)

(2004/C 59/29)

De Consiglio di Stato heeft bij beschikking van 11 november 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 januari 2003, in het geding tussen Spa Fratelli Martini & C. nonchè Cargill Srl en Ministero per le Politiche agricole e forestali, della Salute e delle Attività Produttive, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet artikel 152, lid 4, sub b, EG aldus worden uitgelegd, dat het de juiste rechtsgrondslag is voor de vaststelling van bepalingen op het gebied van etikettering die vervat zijn in richtlijn 2002/2/EG⁽¹⁾, voorzover die richtlijn betrekking heeft op de etikettering van plantaardige diervoeders?
- 2) Is richtlijn 2002/2/EG, voorzover daarbij de verplichting tot precieze vermelding van de voedermiddelen in mengvoeders wordt opgelegd, die ook geldt voor plantaardige diervoeders, gerechtvaardigd uit het oogpunt van het voorzorgsbeginsel — wanneer een analyse van de risico's op basis van wetenschappelijke studies ontbreekt, waartoe voornoemde voorzorgsmaatregel noopt wegens een eventuele samenhang tussen de hoeveelheid gebruikte voedermiddelen en het gevaar van ziekten die men wenst te voorkomen —, en is zij althans gerechtvaardigd uit het oogpunt van het evenredigheidsbeginsel, voorzover daarbij de informatieplichten van de mengvoederindustrie ten opzichte van de tot geheimhouding verplichte autoriteiten die bevoegd zijn voor de controles ter bescherming van de gezondheid, niet voldoende worden geacht voor het nastreven van de doelstellingen van volksgezondheid, die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, nu bij die richtlijn evenwel een algemene regeling over de verplichting tot vermelding van de gewichtspercentages van de gebruikte voedermiddelen op de etiketten van plantaardig diervoeder wordt geformuleerd?
- 3) Is richtlijn 2002/2/EG in strijd met het aan de burgers van de lidstaten toegekende fundamentele eigendomsrecht, voorzover zij niet strookt met het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ PB L 63 van 6.3.2002, blz. 23.

Verzoek van de Consiglio di Stato van 11 november 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Ferrari Mangimi srl en Associazione nazionale produttori alimenti zootecnici (ASSALZOO) en Ministero delle Politiche Agricole e Forestali e.a, Ministero della Salute en Ministero delle Attività Produttive en Associazione Italiana Allevatori

(Zaak C-12/04)

(2004/C 59/30)

De Consiglio di Stato heeft bij beschikking van 11 november 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 januari 2004, in het geding tussen Ferrari Mangimi srl en Associazione nazionale produttori alimenti zootecnici (ASSALZOO) en Ministero delle Politiche Agricole e Forestali e.a, Ministero della Salute en Ministero delle Attività Produttive en Associazione Italiana Allevatori, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet artikel 152, lid 4, sub b, EG aldus worden uitgelegd, dat het de juiste rechtsgrondslag is voor de vaststelling van bepalingen op het gebied van etikettering die vervat zijn in richtlijn 2002/2/EG⁽¹⁾, voorzover die richtlijn betrekking heeft op de etikettering van plantaardige diervoeders?
- 2) Is richtlijn 2002/2/EG, voorzover daarbij de verplichting tot precieze vermelding van de voedermiddelen in mengvoeders wordt opgelegd, die ook geldt voor plantaardige diervoeders, gerechtvaardigd uit het oogpunt van het voorzorgsbeginsel — wanneer een analyse van de risico's op basis van wetenschappelijke studies ontbreekt, waartoe voornoemde voorzorgsmaatregel noopt wegens een eventuele samenhang tussen de hoeveelheid gebruikte voedermiddelen en het gevaar van ziekten die men wenst te voorkomen —, en is zij althans gerechtvaardigd uit het oogpunt van het evenredigheidsbeginsel, voorzover daarbij de informatieplichten van de mengvoederindustrie ten opzichte van de tot geheimhouding verplichte autoriteiten die bevoegd zijn voor de controles ter bescherming van de gezondheid, niet voldoende worden geacht voor het nastreven van de doelstellingen van volksgezondheid, die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, nu bij die richtlijn evenwel een algemene regeling over de verplichting tot vermelding van de gewichtspercentages van de gebruikte voedermiddelen op de etiketten van plantaardig diervoeder wordt geformuleerd?

- 3) Moet richtlijn 2002/2/EG aldus worden uitgelegd dat de toepassing en dus de werking ervan afhankelijk is van de vaststelling van de positieve lijst van voedermiddelen met hun specifieke namen, zoals gepreciseerd in punt 10 van de considerans van de richtlijn en in het verslag van de Commissie (COM(2003) 178) ⁽²⁾ van 24 april 2003, of moet de richtlijn in de lidstaten worden toegepast vóór de vaststelling van de in de richtlijn bedoelde positieve lijst van voedermiddelen, waarbij een lijst van de voedermiddelen in de mengvoeders met de algemene benamingen en definities van hun warencategorie wordt gebruikt?
- 4) Is richtlijn 2002/2/EG onrechtmatig wegens schending van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie ten nadele van de mengvoederfabrikanten in vergelijking met de producenten van levensmiddelen voor menselijke consumptie, voorzover de fabrikanten volgens die richtlijn onderworpen zijn aan een regeling die kwantitatieve vermeldingen van voedermiddelen in mengvoeders voorschrijft?

(1) PB L 63 van 6.3.2002, blz. 23.

(2) Niet gepubliceerd.

Verzoek van de Conseil d'État, afdeling geschillen van 3 december 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Abdelkader Dellas, Confédération générale du travail, Fédération nationale des syndicats des services de santé et des services sociaux CFDT en Fédération nationale de l'action sociale Force Ouvrière tegen Secrétariat général du gouvernement — Interveniente: Union des fédérations et syndicats nationaux d'employeurs sans but lucratif du secteur sanitaire, social et médico-social

(Zaak C-14/04)

(2004/C 59/31)

De Conseil d'État, afdeling geschillen heeft bij beschikking van 3 december 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 januari 2003, in het geding tussen Abdelkader Dellas, Confédération générale du travail, Fédération nationale des syndicats des services de santé et des services sociaux CFDT en Fédération nationale de l'action sociale Force Ouvrière tegen Secrétariat général du gouvernement — Interveniente: Union des fédérations et syndicats nationaux d'employeurs sans but lucratif du secteur sanitaire, social et médico-social, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet, gelet op het doel van richtlijn 93/104/EG ⁽¹⁾ — krachtens artikel 1, sub 1, „minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid op het gebied van de organisatie van de arbeidstijd” te bepalen — de definitie van het begrip arbeidstijd die deze richtlijn geeft enkel worden

geacht te gelden voor de daarin neergelegde communautaire drempels, of heeft deze definitie een algemene draagwijdte en heeft zij derhalve ook betrekking op de drempels waarin de nationale regelingen voorzien, in het bijzonder ter omzetting van de betrokken richtlijn, ook al kunnen deze laatste, zoals bij Frankrijk het geval is met het oog op een goede bescherming van de werknemers, op een hoger niveau van bescherming zijn vastgesteld dan die van de richtlijn?

- 2) In hoeverre kan een strikt proportioneel stelsel van gelijkstelling, waarbij alle uren aanwezigheid in aanmerking worden genomen, zij het met toepassing van een wegingsmechanisme op basis van de geringere arbeidsintensiteit gedurende de tijdvakken van inactiviteit, als verenigbaar met de richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 worden beschouwd?

(1) Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18).

Beroep, op 20 januari 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-16/04)

(2004/C 59/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 januari 2004 beroep tegen Bondsrepubliek Duitsland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin en H. Kreppel als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens de artikelen 3 en 10 van richtlijn 89/654/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 30 november 1989 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor arbeidsplaatsen (Eerste bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG)
- a) niet is nagekomen door in strijd met de communautaire bepalingen
- in § 30, lid 4, VBG 1/GUV.01 te hebben toegestaan dat schuif- en draaideuren als deuren voor nooduitgangen worden gebruikt;